Împrumutul lexical neologic ca sursă pentru realizarea sinonimiei şi omonimiei

Cătălina-Iuliana PÎNZARIU
Universitatea „Ştefan cel Mare" din Suceava

Abstract: *Neology* is a major sign of linguistic vitality; it a means of enriching the vocabulary of a language with new lexical items that greatly depend on innovation, lexical creativity and the principles and laws of derivational morphology. The large number of recently coined lexical items and the numerous neologisms that have already entered common use are the consequence of both social changes and man's constant effort to conceptualize, decode and use them in human communication. In the present paper the term *neologisms* refers only to the lexical items coined in one language as the result of neology; we shall distinguish them from *loanwords,* which are words taken from other languages at different historical moments and undergoing various adaptations.
Keywords: *etymon, loanword, neologism, homonymy, synonymy.*

Rolul neologizării în formarea şi consolidarea terminologiilor ştiinţifice

În lingvistica românească, prin neologism se înţelege orice cuvînt nou, iar prin restricţie, împrumut neologic, mai precis împrumut realizat la nivelul limbii literare ca element de cultură. Ca atare, neologizarea este considerată, în primul rînd, îmbogăţire a limbii cu astfel de împrumuturi.

Începînd din secolul al XX-lea, neologismele au pătruns şi au continuat să pătrundă masiv şi în varianta populară a limbii române datorită şcolii, armatei şi presei propriu-zise precum şi a celei audio-vizuale. Este normal, de altfel, ca pentru spaţiul european să avem în vedere focarele de influenţare care au acţionat simultan sau în epoci diferite, conferind elementele de unitate ce se constată în limbile europene actuale. Cultura franceză şi cultura germană pot fi considerate doi poli ai spiritului european modern, două focare de influenţare pentru lumea europeană, în general, şi pentru români, în special.

Contactul cu termeni proprii limbilor altor popoare a fost favorizat în cazul culturii române de anumiţi factori extralingvistici precum: vecinătatea geografică, amestecul de populaţie, relaţiile de ordin politic, economic şi cultural care, la rîndul lor, au impulsionat procesul de modernizare şi de îmbogăţire masivă a lexicului românesc.

Actualitatea unei limbi stă sub semnul cunoaşterii şi culturii. Prin lărgirea cunoaşterii se facilitează apariţia şi perfecţionarea mijloacelor de captare, păstrare şi transmitere a informaţiei, încît, pentru înţelegerea unui mesaj dintr-un domeniu ştiinţific, hotărîtoare este cunoaşterea, înţelegerea termenilor, a vocabularului de specialitate, fără de care concretizarea conceptelor introduse nu poate fi posibilă. Din punct de vedere

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

funcţional, vocabularul de specialitate constituie baza şi instrumentul cunoaşterii ştiinţifice a lumii, fără de care nu poate exista comunicarea specializată.

Majoritatea împrumuturilor cu etimologie multiplă studiante în această lucrare sînt cuvinte din domeniul terminologiei ştiinţifice şi tehnice de specialitate. Asimilarea şi imensa vitalitate de care s-au bucurat aceste împrumuturi se argumentează prin capacitatea limbii române de recuperare a întîrzierilor provocate de cadrul geo-istoric, de adaptare la actualitatea lingvistică şi de sincronizare cu vocabularele limbilor occidentale.

Între alte trăsături importante în sistemul limbii, împrumutul lexical neologic a fost şi este o sursă importantă a sinonimiei.

Prin **sinonimie** se reclamă identitatea referentului; alegerea termenului sinonim se realizează în funcţie de situaţia şi de contextul comunicării, iar, sub aspect stilistic, repetiţiile supărătoare pot fi evitate prin apelul la sinonimie; relaţia de sinonimie asigură amplificarea graduală a unei semnificaţii.

S-a observat că multe dintre împrumuturi (din diverse limbi) au devenit sinonime cu termenii existenţi anteriori, moşteniţi din latină, formaţi în limbă sau împrumutaţi deja, limba română menţinînd cuvintele de origini variate în **serii sinonimice**: *timp* (lat), *ani* (lat.), *vreme* (sl.), *soroc* (sl.), *ceas* (sl.), *veac* (sl.) *epocă* (fr.), *perioadă* (fr., lat., ngr.), *durată* (fr., it.), *moment* (lat., fr., it.) etc.

Altfel spus, un hiponim poate avea mai multe sinonime, formîndu-se astfel o serie sinonimică:

- ***decoraţie*** (fr. *décoration*, lat. *decoratio*, *-onis*, germ. *Dekoration*), sinonim cu *medalie* (it. medaglia), *ornamentaţie* (fr. *ornamentation*), *podoabă* (sl. *podoba*);

- ***decor*** (fr. *décor*, lat. *décor*, germ. *Dekor*), sinonim cu *cadru* (fr. *cadre*, germ. *Kader*), *peisaj* (fr. *paysage*), *priveliște* (creaţie rom.), *scenă* (fr. *scène*, lat. *scaena*, it. *scena*, germ. *Szene*), *tablou* (fr. *tableau*), *vedere* (creaţie rom. *vedere*);

- ***defect*** (lat. *defectus*, germ. *Defekt*, *defekt*), sinonim pentru *cusur* (tc. *kusur*), *deficienţă* (fr. *déficience*, lat. *deficientia*), *imperfecţiune* (fr. *imperfection*, lat. *imperfectio, -onis*), *insuficienţă* (lat. *insufficientia*, germ. *Insuffizienz*), *lacună* (fr. *lacune*, lat. *lacuna*), *lipsă* (de la *lipsi*< gr. mod. *lípso*), *meteahnă* (et. nec), păcat (cuv. moştenit din lat. *peccatum*), *slăbiciune* (creaţie rom.), *viciu* (fr. *vice*, lat. *vitium*, it. *vizio*), (livr.) *carenţă* (fr. *carence*, lat. *carentia*);

- ***valoare*** (fr. *valeur,* it. *valore*, lat. *valor*, *–oris*), sinonim cu *preţ* (cuv. moştenit din lat. *pretium*), *curs* (lat. *cursus*, fr. *cours*, germ *Kurs*), *putere* (cuv. moştenit, Lat. *potere*), *valabilitate* (*valabil* + *-itate*), *sens* (lat. *sensus*, fr. *sens*), *eficacitate* (fr. *efficacité*, lat. *efficacitas, -atis*), *calitate* (lat. *qualitas*, *-atis*, fr. *qualité*), *capacitate* (fr. *capacité*, lat. *capacitas*, *-atis*), *merit* (fr. *mérite*, lat. *meritum*);

- ***venera*** (fr. *vénérer*, lat. *venerari*), sinonim cu *glorifica* (lat. *glorificare*, fr. *glorifier*) *adora* (fr. *adorer*, lat. *adorare*);

- ***volum*** (fr. *volume*, lat. *volumen*, it. *volume*), sinonim cu *capacitate* (fr. *capacité*, lat. *capacitas*, *-atis*), ***dimensiune***(lat. *dimensio*, *-onis*, fr. *dimension*, germ. *Dimension*), *amploare* (fr. *ampleur*), *forţă* (fr. *force*, lat. *fortia*), *intensitate* (fr. *intensité*, germ. *Intensität*).

Din punct de vedere calitativ, sursa principală a sinonimiei o constituie împrumuturile neologice, multe dintre sinonime fiind tot împrumuturi din diferite limbi străine. La rîndul lor, definiţiile lexicografice de tip sinonimic ale termenilor neologici cu etimologie multiplă se bazează pe multe neologisme, deseori cu etimologie multiplă, ceea ce denotă influenţarea pozitivă a neologizării, la toate nivelele limbii, fără de care limba română modernă nu poate fi concepută.

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

Nu toate cuvintele dintr-o limbă cunosc fenomenul sinonimiei. Ne referim aici la termenii de specialitate, cuvinte ce aparţin stilului ştiinţific, care nu pot dezvolta cu alte cuvinte o relaţie semantică:

- ***decoct***< germ. Dekoct, lat. *decoctum*, „preparat obţinut prin fierberea unor plante (medicinale)";
- ***decubit***< lat. *decubitus*, fr. *décubitus*, **1**. „poziţie orizontală a corpului"; **2**. „rană cangrenată care apare uneori la bolnavii siliţi să stea culcaţi mult timp";
- ***deism***< fr. *déisme*, germ. *Deismus*, „doctrină care recunoaşte existenţa lui Dumnezeu numai ca o cauză primară şi impersonală a universului, lumea fiind supusă legilor naturale invariabile";
- ***detritus***< fr. *détritus*, lat. *detritus*, **1**. „material rezultat din fărîmiţarea rocilor"; **2**. „material mărunt rezultat în urma uzurii unui drum pietruit";
- ***deuteriu***< fr. *deutérium*, germ. *Deuterium*, engl. *deuterium*, „izotop al hidrogenului, folosit drept combustibil termonuclear";
- ***deuteron***< fr. *deutéron*, germ. *Deuteron*, „nucleu al atomului de deuteriu, format dintr-un proton şi un neutron";
- ***devon***< fr., eng. *devon*, „peştişor artificial din metal prevăzut cu un cîrlig de undiţă, folosit la pescuit";
- ***diadă***< fr. *dyade*, germ. *Dyade*, **1**. „principiu al diversităţii şi al neegalităţii"; **2**. „grup de două mărimi legate prin aceeaşi operaţie";
- ***diafiză***< fr. *diaphyse*, germ. *Diaphyse*, „porţiune din mijloc a unui os lung";
- ***diafora***< germ. *Diaphora*, fr. *diaphore*, „figură de stil care constă în repetarea unui cuvînt, dar cu altă semnificaţie";
- ***dialectism***, germ. *Dialektismus*, it. *dialectismo*, „particularitate a unui grai sau a unui dialect";
- ***dializă***< fr. *dialyse*, germ. *Dialyse*, „separare a unei substanţe cu dispersie coloidală de particulele cu dispersie moleculară prin trecerea printr-o membrană";
- ***diastolă***< fr. *diastole*, germ. *Diastole*, „relaxare ritmică a inimii şi a arterelor, cînd sîngele trece din vene în cavitatea cardiacă";
- *uncie* <lat. *uncia*, germ. *Unze*, „veche unitate de măsură pentru greutăţi, folosită şi astăzi în ţările anglo-saxone a cărei valoare a variat între 28 şi 35 grame";
- ***upercut***< eng. *upper-cut*, fr. *uppercut*, (box) „lovitură aplicată adversarului de jos în sus, sub bărbie sau în abdomen";
- ***upanişade***< fr., eng. *upanishad*, „nume dat textelor sacre hinduse" etc.

Termenii de specialitate, specifici diverselor profesiuni, formează submulţimi lexicale numite *terminologii*. Terminologiile culte (cunoscute şi cu numele de *nomenclaturi*) includ toate cuvintele dintr-un domeniu, termenii au o precizie deplină, în sensul raportării fiecărui corp fonetic la un singur sens, ceea ce atrage atenţia asupra imposibilităţii termenilor de specialitate de a putea furniza sinonime. Lexicul terminologiilor de specialitate este „omis" atît de sinonimie, cît şi de omonimie şi polisemie tocmai din necesitatea de a evita valorile conotative şi de a reda cu precizie informaţia vorbitorului; totuşi, la exemplificarea în diacronie a argoului şi la unii vorbitori vîrstnici, sînt reperabile şi argotisme.

Cît priveşte raportul de **omonimie**, constatăm că multe perechi sau serii sînt formate din neologisme.

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

Pornind de la definiţia[1] lor, intră în categoria omonimelor acele cuvinte care „au forme identice şi sensuri, nu numai diferite, ci şi nerelaţionate genetic (nu au în comun nici o trăsătură semantică) şi au etimonuri diferite” [Zugun, 2000: 248].

Dintre cele trei surse principale ale omonimiei[2] ne vom opri la *împrumuturile* făcute, fie numai dintr-o singură limbă, fie din mai multe.

Există situaţii cînd două cuvinte cu origini diferite au evoluat spre o formă unică în limba română, dar au generat sensuri diferite. Relaţia dintre aceste cuvinte, cu un corp fonetic identic, dar cu semnificaţii diferite, poate fi studiată în relaţie cu principiul etimologiei multiple, atunci cînd corpul fonetic analizat necesită diferenţieri etimologice şi formează în limba română serii omonimice de genul:

- *decan* (**1**. cadru didactic universitar; **2**. persoana cea mai în vîrstă sau cu vechimea cea mai mare; **3**. conducător, şef ecleziastic) < lat. *decanus*, germ. *Dekan*;

- *decan* (regiune a cerului care face parte din semnele zodiacului) < fr. *décan*, lat. *decanus*;

- *decan* (hidrocarbură saturată aciclică cu 10 atomi de carbon în moleculă), MDN îl înregistrează ca o creaţie românească (<*deca-*+*-an*), însă propunem ca sursă etimologică pentru termenul ştiinţific neologic limba germană (< germ. *Decan*).

După origine, avem cap de serie omonimică cu etimonuri diferite din limbi diferite; din punct de vedere formal, omonime lexicale totale, identice în întreaga lor paradigmă.

- *delfin* (mamifer marin) < lat. *delphinus*, it. *delfino*;

- *delfin* (principe moştenitor al tronului Franţei; titlu purtat de fiul cel mare al regelui sau de principele moştenitor în Franţa), de la *delfin*, cf. fr. *dauphin*.

După origine, avem de-a face cu un cap de serie omonimică deţinând etimonuri diferite; din punct de vedere sincronic, vorbim de omonime lexicale propriu-zise.

- *depurator* n. (substanţă care favorizează eliminarea toxinelor din organism) < fr. *dépuratoire*;

- *depurator* a. („depurativ”; *aparat depurator*, „totalitatea organelor de excreţie prin care se face curăţarea sîngelui de toxinele rezultate din activitatea organismului”) < fr. *dépurateur*;

- *detailist* m. (persoană care vinde în detaliu, cu amănuntul); a. „negustor detailist” < germ. *Detaillist*;

- *detailist* a. (care ţine de detaliu), creaţie din *detaila* + *-ist*. Verbul a fost adaptat după un calc lexical morfematic *detalia*< fr. *detailer*. În adaptarea fonetică a contat aspectul formei acustice a etimonului francez.

---

[1] Al. Graur, *Încercarea suprafondului*..., p. 126: „Omonimele sînt cuvinte din aceleaşi foneme, dar cu înţelesuri diferite”; Marin Bucă, Ivan Evseev, *Probleme de semasiologie*, Editura Facla, Timişoara, 1976, p. 100: „omonime se numesc lexemele care au forme sonore identice, dar sensuri diferite”; Ion Coteanu, Narcisa Forăscu, Angela Bidu-Vrănceanu, *Limba română contemporană. Vocabularul*, ediţie revizuită şi adăugită, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1985, p. 118: „Manifestarea unui proces contrar sinonimiei; acelaşi corp fonetic trimite la doi referenţi diferiţi”; Gh. Bulgăr, N. Felecan, *Dicţionar de omonime*, Editura Vox, Bucureşti, 1996, p. 6: „Cuvinte identice ca formă şi pronunţare, dar care diferă total prin sens(uri), avînd, adesea, şi o origine diferită în limba noastră”; Angela Bidu–Vrănceanu, *Dicţionar general de ştiinţe ale limbii*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1997: „Relaţia dintre două sau mai multe cuvinte, morfeme şi construcţii care au aceeaşi formă şi sensuri diferite”.

[2] Sursele omonimiei pot fi clasificate în surse principale şi surse secundare, în funcţie de numărul, amploarea şi varietatea morfologică a seriilor omonimice. Împrumutul, evoluţia fonetică şi formarea cuvintelor constituie surse principale ale omonimiei (v. *ibidem*, p. 254- 259).

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

În acest caz avem omonime lexico-gramaticale, cu etimonuri diferite, aparţinînd aceleiaşi limbi sursă.

- *dietă* (regim alimentar) < fr. *diète*, lat. *diaeta*, germ. *Diät*;

- *dietă* (adunare legislativă în unele state) < lat. *diaeta*, fr. *diète*;

Omonime lexicale totale, identice în întreaga lor paradigmă, cu etimonuri diferite, din limbi diferite.

- *directór* (care dirijează ceva, care indică direcţia) < lat. *director, -oris*, fr. *directeur*;

- *diréctor* (persoană care conduce o întreprindere, o instituţie etc.) < fr. *directeur*, lat. *director, -oris*, germ. *Direktor*;

Şi în cazul perechii *director* (adj) vs. *director* (subst), etimologia multiplă a etimonurilor care stau la baza formelor folosite în limba română, atrage atenţia asupra altui aspect al împrumutului neologic, cel al omografelor[3], care, într-o analiză superficială, pot fi confundate cu omonimele. Accentul tonic, care oferă forma acustică a celor două împrumuturi neologice, asigură diferenţierea celor două clase morfologice, care prezintă formă grafică identică. În cazul substantivului *director*, acesta este un cuvînt paroxiton (*diréctor*), adaptarea fonetică se realizează pe baza formei acustice şi grafice a etimonului latin, sursa latină oferind etimologia primă în cazul etimologiei multiple şi încadrează morfologic substantivul neologic la genul masculin, prin preluarea nominativului latin, după modelul cuvintelor moştenite. Adjectivul neologic *director* este un cuvînt oxiton (*directór*), folosirea accentului pe ultima silabă urmează modelul etimonului francez, model care uneori este folosit de unii vorbitori şi în cazul substantivului, fie în dorinţa de-a etala o hipercorectitudine, fie ca o consecinţă a formării lor intelectuale (într-un centru francofon), neexistînd vreo diferenţiere sonoră faţă de forma substantivală. Existenţa variantelor (*dréctor*, *diréctoriu*, *directore*, *diléctor*, *dréctăr*, *deréctor*, *deréctur*, *dréhter*, *dirégtor*) care au existat în limba română şi pe care DLR le înregistrează, vizează tocmai acest aspect al orientării spre un anumit centru de formare intelectuală sau evidenţiază preferinţa vorbitorilor români pentru o anumită sursă sau mai multe surse de elemente neologice, menite să revigoreze şi să occidentalizeze limba română.

- *disc* (placă rotundă) < lat. *discus*, fr. *disque*;

- *disc* (taler de aur sau de argint pe care se pune arneţul cînd se oficiază liturghia şi cu care umblă dascălii pentru a primi ofrandele în bani) < sl. *disk*(*os*)*ŭ*;

Disc / *disc* intră în categoria omonimelor lexicale, totale, cu etimonuri diferite, din limbi diferite, cu etimologie multiplă. La această clasificare mai adăugăm şi omonime lexicale neetimologice [Moroianu, 1999:23-34] prin convergenţă fonetică, ambele împrumutate din limbi străine.

Aceleaşi observaţii se pot face în cazul următoarelor exemple:

- *doc* (ţesătură de bumbac) < engl. *duck*;

- *doc* (bazin înconjurat de diguri, în care intră vapoarele pentru a fi încărcate şi descărcate) < fr., engl. *dock*;

- *don* (titlu dat nobililor spanioli) < fr., sp. *don*;

- *don* („dar": „singurele donuri ale naturii", M. Eminescu) < lat. *donum*, fr. *don*;

- *doză* (cantitate determinată dintr-o anumită substanţă) < fr. *dose*, lat. *dosis*;

[3] Omografele sînt cuvintele care coincid grafic, dar se accentuează diferit şi cărora le corespund semnificaţii distincte.

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

- *doză* (mic dispozitiv izolat care realizează conectarea într-o instalaţie electrică) < germ. *Dose*, lat. *dosis*;

- *dual* (număr gramatical care indică, în unele limbi, două exemplare) < lat. *dualis*, fr. *duel*;

- *dual* (alcătuit din două elemente; bazat pe două principii) < germ. *dual*;

- *uzură* („camătă, cămătărie") < lat. *usura*, fr. *usure*;

- *uzură* („deteriorare, degradare a unui obiect prin întrebuinţare îndelungată sau datorită acţiunii unor agenţi fizici sau chimici") < fr. *usure*;

- *victorie* („trăsură de lux, descoperită, cu două locuri, folosită în trecut") < fr. *victoria*;

- *victorie* (succes reputat asupra inamicului, în urma unui conflict armat, într-un război, într-o bătălie etc.) < lat. *victoria*, fr. *victoire*;

Omonimie lexicală totală avem şi în situaţia:

- *documentarist* („persoană care are funcţia de a face documentarea ştiinţifică într-o anumită problemă") este o creaţie românească, *documentare* + *-ist*;

- *documentarist* („autor de filme documentare") < fr. *Documentariste*, germ. *Dokumentarist*; rămîne de menţionat faptul că, în această situaţie, identitatea fonetică a celor două forme implică omonimia lexicală neetimologică realizată între o creaţie realizată pe teren românesc (*documentare* + *-ist*) şi un împrumut neologic cu etimologie multiplă (fr. *Documentariste*, germ. *Dokumentarist*);

Intră în categoria omonimelor şi cuvintele aparţinînd unor părţi de vorbire diferite, identice accidental la unele forme gramaticale, de cele mai multe ori avînd etimologie multiplă:

- *dóna* („titlu dat femeilor din Spania") cuvînt paroxiton < *it. Donna, fr. Doña*;

- *doná* („a face o donaţie; a dărui") cuvînt oxiton < fr. *Donner*, lat. *Donare*;

- *duce*, *duc* vb. (a conduce pe cineva, a face să meargă împreună...), cuvînt paroxiton [lat. *Ducere*];

- *duce*, *duci* m. („titlu nobiliar înalt, superior marchizului şi inferior prinţului") cuvînt paroxiton < lat. *Dux, -cis*, fr. *Duc*, it. *Duce*; *dog*, ***dogi*** m. („rasă de cîine de talie mare, cu botul lat şi turtit") < fr. *Dogue*, engl. *Dog*;

- *doge*, *dogi* m. („prim magistrat în vechile republici italiene") < it. *Doge*;

- *úra* (exclamaţie care exprimă însufleţire, entuziasm, aprobare, adeziune) cuvînt paroxiton < rus. *Ura*, fr. *Houra*, germ. *Hurra*;

- *urá*, ***urez*** vb. Tr. (construit de obicei cu dativul a adresa cuiva o dorinţă de bine cu prilejul unei aniversări, al unui început de acţiune, al unui eveniment important etc.) cuvînt oxiton [lat. *Orare*];

- *vía* prep. (pe drumul, pe direcţia) cuvînt paroxiton < fr. *Via*, germ. *Via*;

- *viá* vb. (a fi, a exista, a trăi, a vieţui) cuvînt oxiton [lat. *Vivere*];

- *vía* (în antichitatea romană, drum pavat în interiorul unei localităţi) cuvînt paroxiton < lat. *Via*;

Exemplele enumerate aici sînt omonime lexico-morfologice, omonimia lor parţială se justifică într-un mod accidental, aleatoriu. După originea lor, ele sînt omonime cu etimonuri diferite, din limbi diferite; din punct de vedere sincronic, aparţin grupului de „false omonime" [Moroianu, 1999:23], reprezintă părţi de vorbire diferite şi au sens diferit.

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)

BIBLIOGRAFIE

Bogdan Oprea, Helga, 2010. „Un tip special de etimologie multiplă: neologisme româneşti care se explică formal prin latină şi semantic prin franceză", în: Lupu, Coman (ed.), *Las lenguas románicas y la neología*, Editura Universităţii din Bucureşti, 127-171.

Forăscu, Narcisa, 1986. „Sinonimia ca modalitate de definire în dicţionare", în *Studii şi cercetări lingvistice*, XXXVII, nr. 2.

Moroianu, Cristian, 2005. „Paronimia etimologică în limba română", în *Limbă şi literatură*, L, vol. 1-2.

Moroianu, Cristian, 1999. „Omonimia în sfera lexicului", în *Limbă şi literatură*, Anul XLIV, vol. II, p. 23-34.

Nagy, Rodica-Mărioara, 2011. „Elemente de gramatică (supliment)" în *Dicţionarul Universal Ilustrat al Limbii Române*, vol. 12, Editura Litera Internaţional, Bucureşti.

Oprea, Ioan, 2004. „Aspecte ale adaptării împrumuturilor în limba germană şi reflexul lor pe terenul limbii române", în *Analele Universităţii «Ştefan cel Mare» Suceava, A. Lingvistica*, Tomul X, nr. 1, p.199-212.

Oprea, Ioan, 2008. *Comunicare culturală şi comunicare lingvistică în spaţiul european*, Institutul European, Iaşi.

Zugun, Petru, 2004. „Amploarea neologizării limbii române", în „Spaţiul lingvistic şi literar românesc din perspectiva integrării europene", Editura Alfa, Iaşi, p. 175-184.

Zugun, Petru, 2000. *Lexicologia limbii române*, Editura Tehnopress, Iaşi.

BDD-A27320 © 2017 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:17 UTC)